

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

Judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Săli Radu*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Lisovschi Petru xxxxxl, născut la xxxxx,
originar și xxxxxt,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 28.02.2020 - 20.07.2020;

instanța de apel: 11.08.2020 - 28.12.2021;

instanța de recurs: 05.04.2022 - 13.12.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 20 iulie 2020, *Lisovschi Petru* a fost recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală a fost condamnat - **3** ani și **4** luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal a fost suspendată parțial executarea pedepsei aplicate lui *Lisovschi Petru*, acesta urmând să execute real pedeapsa în închisoare pe un termen - **1** an și **4** luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - **2** ani, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **1** an.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și *Dobrian Constantin*, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar, din care motiv instanța de recurs ordinar nu se v-a expune în privința acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Lisovschi Petru, la 13 iulie 2019, pe la orele 23:30, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, urmărind scopul de profit și sustragere în mod deschis a bunurilor altei persoane, înțelegându-se în prealabil cu

minorul Dobrian Constantin, născut la xxxxx, la inițiativa și propunerea ultimului, în parcul central din or. Telenești, s-au apropiat de Varvarici Ion xxxxx și sub pretextul de a cere țigări, au aplicat violență nepericuloasă pentru viață, manifestată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioare peste față și alte părți ale corpului, apoi, în timp ce victima se afla la sol, în mod deschis i-au sustras un telefon mobil de marca „Samsung”, modelul „Galaxy J 7”, la prețul de 5000 lei și bani în numerar în sumă totală de 2000 lei.

Astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7000 lei.

În urma jafului, potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr.201928D0210 din 22.08.2019, victima, Varvarici Ion s-a ales cu leziuni corporale neînsemnate sub formă de: contuzie a țesuturilor moi sub formă de edem și cianoză a țesuturilor moi regiunea temporală dreapta și față pe dreapta.

Acțiunile inculpatului *Lisovschi Petru* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, după indicii calificativi –*„jaful, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, săvârșite de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința a fost atacată cu recursuri

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul în Procuratura raionului Telenești, *Zmuncilă Petru*, a declarat apel împotriva acesteia, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Lisovschi Petru să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal și, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3)¹ Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni, fără amendă. În temeiul art. 90¹ Cod penal, să se dispună suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate lui Lisovschi Petru, aceasta urmând să execute real pedeapsa în închisoare pe un termen de 10 luni, cu executare în penitenciar de tip semîinchis, iar restul pedepsei de 10 luni, să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că;

- cauza penală a fost examinată în condițiile prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza de urmărire penală;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Lisovschi Petru pentru comiterea infracțiunii comise, prima instanță a aplicat prevederile art.90¹ Cod penal, însă nu a luat în considerație că infracțiunea pentru care a fost acuzat Lisovschi Petru, conform art.16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, iar, potrivit exigențelor stabilite în art. 90¹ alin. (3) Cod penal, în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată. Într-o atare situație, perioada de pedeapsă ce trebuie executată de către Lisovschi Petru în penitenciar nu trebuie să fie mai mică de 1 (an) și 8 (opt) luni, în perioadă de timp ce reprezintă jumătate din pedeapsa de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni;

- prima instanță, în mod eronat, nu a aplicat prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, ce țin de reducerea cu o treime din maximul pedepsei. Or, inculpatul Lisovschi Petru la momentul comiterii infracțiunii imputate nu avea împlinită vârsta de 21 ani, astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost supus răspunderii penale, recunoaște vina și se căiește sincer, a compensat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, se impune necesitatea aplicării prevederilor legale indicate supra, prevăzute de la art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

În cazul condamnării inculpatului Lisovschi Petru în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa maximă 7 ani închisoare, în temeiul art.70 alin.(3¹) Cod penal, pedeapsa maximă pentru acest inculpat nu va putea depăși 4 (patru) ani și 8 (opt) luni închisoare. Acest termen deja este sub limita minimă prevăzută de sancțiune, dar în raport cu prevederea art. 364¹ Cod de procedură penală, limita maximă a pedepsei închisorii urmează a fi calculată din termenul de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni redus cu o treime. Noul termen obținut - 3 (trei) ani 1 (una) lună și 10 (zece) zile, este limita maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care poate fi stabilită inculpatului.

La caz, limita minimă se va reține, având în vedere prevederea art.70 alin.(2) Cod penal, limita generală de 3 luni închisoare, din care însă nu se mai poate face reducere. Deci, în totalitatea condițiilor invocate, se constată că instanța de judecată, la calcularea pedepsei condamnatului Lisovschi Petru, nu a respectat principiul legalității și a pronunțat o sentință care este contrară legii în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale, de aceea urmează a fi parțial casată.

3.1. În apelul declarat de către inculpatul *Lisovschi Petru* s-a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, pentru comiterea infracțiunii incriminate, să-i fie stabilită o pedeapsă - 3 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În motivarea apelului, inculpatul a invocat că:

- prima instanță eronat a interpretat prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, de căința sinceră, de recunoașterea vinovăției, de compensarea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune, de comportamentul acestuia până și după săvârșirea infracțiunii, inclusiv, de comportamentul manifestat nemijlocit în instanța de judecată, vârsta, gradul și pericolul social al faptei incriminate, comportamentul părții vătămate vis-a-vis de inculpat care s-a expus asupra lipsei pretențiilor față de el, emoțiile inculpatului manifestate în ședință de judecată, invocând aceste prevederi în motivarea aplicării suspendării parțiale a executării pedepsei (art. 90¹ Cod penal);

- prima instanță eronat a interpretat pledoariile acuzatorului de stat, care în realitate a pledat pentru stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 4 ani, iar prima instanță a invocat că acuzatorul de stat a solicitat sancțiunea cu închisoare și executarea în penitenciar de tip deschis;

- prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, or, Lisovschi Petru a comis fapta la 13 iulie 2019, când acesta avea vârsta de 20 ani;

- la individualizarea pedepsei penale, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Lisovschi Petru se caracterizează pozitiv, este la prima abatere sancționată penal, cum rezultă din cazierul judiciar anexat în dosar, de prezența circumstanțelor atenuante, și anume, căința sinceră de cele comise, acordul la repararea benevolă a pagubei pricinuite, vârsta tânără, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, precum și de faptul că judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021 au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei privindu-l pe Lisovschi Petru și pronunță în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează :

Lisovschi Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art.70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, fără amendă, pe un termen de **3** (trei) ani, **1** (una) lună și **10** (zece) zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 alin.(1) Cod penal, lui *Lisovschi Petru* i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune - **2** (doi) ani.

În rest, au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a menționat că prima instanță, la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul Lisovschi Petru a săvârșit anume infracțiunea incriminată, încadrând corect acțiunile inculpatului Lisovschi Petru în baza art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, conform semnelor calificative - jaful, *adică sustragerea în mod deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloasă pentru viață și sănătate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, cercetarea judecătorească efectuându-se cu respectarea dispozițiilor procesual - penal și dându-se o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, precum și statuând că dubiul judiciar a fost înlăturat și că vinovăția lui Lisovschi Petru în cele incriminate lui a fost confirmată pe deplin.

Potrivit apelurilor declarate, instanța de apel a constatat că apelanții nu sunt de acord cu sentința în latura individualizării pedepsei inculpatului Lisovschi Petru, și anume, că prima instanță greșit a stabilit cuantumul pedepsei principale, neținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul Lisovschi Petru avea vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a argumentat neaplicarea reducerii cu o treime a maximului pedepsei aplicate

persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, prevăzută la art.70 alin.(3¹) Codul penal, or Lisovschi Petru a comis fapta la data de 13 iulie 2019, când acesta avea vârsta de 20 ani.

Astfel, instanța de apel a stabilit că prima instanță, în mod eronat, nu a aplicat prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, precum și a ignorat faptul că inculpatul Lisovschi Petru la momentul comiterii infracțiunii imputate nu avea împlinită vârsta de 21 ani, anterior nu a fost supus răspunderii penale, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, a compensat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, or, toate aceste circumstanțe, în cumul, impun necesitatea aplicării prevederilor art. 70 alin.(3¹) Cod penal.

Așadar, instanța de apel a reiterat că inculpatul Lisovschi Petru, a fost condamnat în baza art.187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod penal, sancțiunea căruia prevede pedeapsa maximă 7 ani închisoare, iar în temeiul art.70 alin.(3¹) Cod penal, pedeapsa maximă pentru acest inculpat nu va putea depăși 4 (patru) ani și 8 (opt) luni închisoare. Acest termen deja este sub limita minimă prevăzută de sancțiune, dar în raport cu prevederea art. 364¹ Cod de procedură penală, limita maximă a pedepsei închisorii urmează a fi calculată din termenul de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni redus cu o treime. Astfel, că noul termen obținut de 3 (trei) ani, 1 (una) lună și 10 (zece) zile, este limita maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care poate fi numită, inculpatului Lisovschi Petru.

În consecință, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. art.61, 75, 90 Cod penal, precum și reieșind din faptul că inculpatul Lisovschi Petru anterior nu a fost supus răspunderii penale, este la prima sa abatere de la legea penală, s-a căit sincer în cele comise, și-a dat acordul la repararea benevolă a pagubei pricinuite, vârsta tânără, comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, precum și de faptul că judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a reținut că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii Legii în baza căreia persoana se declară vinovată.

Astfel, în urma aplicării pedepsei cu închisoare în privința lui Lisovschi Petru, pedeapsă nu-și va atinge scopul și nu va duce la corectarea inculpatului

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul *Săli Radu*, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului, pentru infracțiunea comisă, să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul, în susținerea solicitărilor sale, a menționat că instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, a ignorat prevederile art. art. 61, 75, 90 Cod penal, fapt ce a dus la adoptarea unei decizii ce nu cuprinde motivele de aplicare a unei pedepse mai ușoare și motivele de aplicare a unei pedepse cu suspendare condiționată a executării acesteia, fapt ce contravine art. 394 alin. (2), pct. 3) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În expunerea motivelor ce au stat la baza respingerii recursului ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal lărgit pornește de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârii instanței de apel art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă în esență, critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, motiv care se subscie temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, instanța de recurs ordinar se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Lisovschi Mihail, întrucât în privința celorlalte temeiuri de casare nominalizate recursul nu a fost motivat de către recurent, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze, din oficiu, recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Această afirmație își găsește suport juridic în conținutul art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, unde este statuat, că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele Legii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de către recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

Întru fundamentarea concluziilor sale, instanța de recurs ordinar notează că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de

aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii Legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Subsecvent, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în Lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la

momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel, la individualizarea modului de executare a pedepsei stabilite inculpatului a ținut cont de faptul că potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor grave, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni.

Mai mult ca atât, inculpatul Lisovschi Petru la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 20 ani, a recunoscut vina integral și a solicitat examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer de cele comise, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior nu a fost condamnat, prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Concomitent, Colegiul penal lărgit reține că prin cererea din 20 mai 2020 (f. d. 153, Vol. I), înaintată de către partea vătămată, Varvarici Ion, ultimul a indicat că s-a împăcat cu inculpatul *Lisovschi Petru* și că nu are careva pretenții materiale sau morale față de acesta, anexând în acest sens o recipisă (f. d. 152, Vol. I) prin care se atestă faptul că partea vătămată, Varvarici Ion, a primit suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu material de la inculpat, respectiv fiind excluse careva pretenții față de inculpat, circumstanțe ce au favorizat aplicarea, la caz, a prevederilor art. 90 Cod penal.

Colegiul penal consideră că argumentele invocate în cererea de recurs referitor la individualizarea pedepsei penale nu întrunesc temeinicia intervenției în hotărârile contestate, or, instanțele de grad inferior și-au motivat complet și întemeiat soluțiile emise, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilind inculpatului Lisovschi Petru, o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, care corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și suspendării condiționate a executării pedepsei lui *Lisovschi Petru* pe o perioadă de probațiune de 2 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele din recurs precum că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual-penale, deoarece instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, *art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.*

Rezumând cele constatate supra, Colegiul penal lărgit reiterează că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, *Săli Radu*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Lisovschi Petru xxxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena